

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

PLE

1. [Sentència](#) de 6 d'octubre de 2021, del Ple del Tribunal Constitucional, per la qual es desestima, per majoria, el recurs d'inconstitucionalitat interposat per més de 50 diputats dels grups parlamentaris Socialista; CiU; IU, ICV-EUiA; La Izquierda Plural; Unión de Progreso y Democracia; Vasco (EAJ-PNV) i Mixt contra l'article únic de la Llei orgànica 1/2015, de 30 de març, de modificació del Codi penal, que va introduir la pena de presó permanent revisable.

La decisió de l'esmentada sentència adoptada per majoria declara que **no** és inconstitucional i, per tant, ajustada a la CE la pena de presó permanent revisable ja que constitueix una pena proporcionada i no vulnera els principis de reeducació i reinserció social proclamats en la CE.

La sentència compta amb un vot particular formulat conjuntament pels magistrats Juan Antonio Xiol i Cándido Conde-Pumpido i la magistrada Maria Lluïsa Balaguer en què consideren que el recurs hauria d'haver estat estimatori i, per tant, declaratiu de la inconstitucionalitat de la pena de presó permanent revisable.

2. Sentència de 26 d'octubre de 2021, del Ple del Tribunal Constitucional, per la qual s'estima, per majoria, la qüestió d'inconstitucionalitat núm. 4433-2020, promoguda per la Sala Contenciosa Administrativa del TSJ d'Andalusia, Ceuta i Melilla, con seu a Màlaga i, en conseqüència, declara inconstitucional l'article 107.1, paràgraf 2; article 107.2.a) i article 107.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, en els termes previstos en el fonament jurídic sisè.

L'esmentada sentència declara que són inconstitucionals i, per tant, nuls de ple dret els articles 107.1, paràgraf 2; article 107.2.a) i article 107.4 del TRLRHL, perquè estableix un mètode objectiu de determinació de la base imposable de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (plusvàlua) que determina que sempre hi ha hagut increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana durant el període d'imposició, amb independència de si de facto hi ha hagut o no tal increment i de la quantia real de l'esmentat increment.

Àrea de Presidència
Secretaria General

Això no obstant, la decisió de l'esmentada sentència declara la intangibilitat de situacions fermes existents abans de la data de l'aprovació d'aquesta.

La sentència no va ser aprovada per unanimitat, compta amb un vot particular concorrent del president Juan José Gómez Rivas i els vots discrepants del magistrat Cándido Conde-Pumpido i de la magistrada Maria Lluïsa Balaguer.

Concretament, declara inconstitucionals els preceptes del TRLRHL següents:

A) Article 107.1, paràgraf 2 que estableix:

“Que a l'efecte de la determinació de la base imposable cal tenir en compte el valor dels terrenys en el moment de la meritació, d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, i el percentatge que correspongui en funció del que preveu l'apartat 4.”

B) Article 107.2.a), que assenyala:

“El valor dels terrenys en el moment de la meritació resultarà del que estableixen les regles següents:

a) En les transmissions dels terrenys, el valor d'aquests en el moment de la meritació serà el que tingui determinant en dit moment a l'efecte de l'impost de béns immobles (IBI).

Això no obstant, quan dit valor sigui conseqüència d'una ponència de valors que no reflecteixi modificacions de planejament aprovat amb posterioritat a l'aprovació de l'esmentada ponència, es podrà liquidar provisionalment aquest impost d'acord amb aquell. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'aplicarà el valor dels terrenys un cop s'hagi obtingut d'acord amb els procediments de valoració col·lectiva que s'introueixin, referit a la data de meritació. Quan aquesta data no coincideixi amb la d'efectivitat dels nous valors cadastrals, aquests es corregiran aplicant els coeficients d'actualització que corresponguin, establerts a tal efecte en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Quan el terreny, encara que sigui de naturalesa urbana o integrat en un bé immoble de característiques especials, en el moment de la meritació de l'impost, no tingui valoració cadastral, l'ajuntament podrà practicar la liquidació quan el referit valor cadastral sigui determinat, referint-se dit valor al moment de la meritació.”

C) Article 107.4

“Sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, derivat del que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, s’aplicarà el percentatge anual que determini cada ajuntament, sense que pugui excedir dels límits següents:

- a) Per al període d’1 fins a 5 anys, 3,7.
- b) Per al període fins a 10 anys, 3,5.
- c) Per al període fins a 15 anys, 3,2.
- d) Per al període fins a 20 anys, 3.

Per determinar el percentatge s’aplicaran les regles següents:

1a. L’increment del valor de cada operació gravada per l’impost es determinarà d’acord amb el percentatge anual fixat per l’ajuntament per al període que compregui el nombre d’anys al llarg dels quals s’hagi posat de manifest l’increment del valor.

2a. El percentatge a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació serà el resultat de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d’anys al llarg dels quals s’hagi posat de manifest l’increment del valor.

3a. Per determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta conforme a la regla 1a. i per determinar el nombre d’anys pels qual s’ha de multiplicar dit percentatge anual conforme a la regla 2a., només es consideraran els anys complets que integren el període de posada de manifest de l’increment del valor, sense que a tal efecte puguin considerar-se les fraccions d’anys de dit període.

Els percentatges anuals fixats en aquest apartat podran ser modificats per les lleis dels pressupostos generals de l’Estat.”

- 3.** Sentència de 27 d’octubre de 2021, del Ple del Tribunal Constitucional, per la qual s’estima parcialment i per majoria el recurs d’inconstitucionalitat i es declaren inconstitucionals i, per tant, nuls de ple dret els següents preceptes de l’RD 926/2020, de 25 d’octubre, pel qual es va declarar el segon estat d’alarma per a contenir la propagació de les infeccions del SARS-CoV-2:

A) En relació amb l’RD 926/2020, de 25 d’octubre:

- a) Els apartats 2 i 3 de l’article 2.

- b) L'apartat 2 de l'article 5.
 - c) L'incís "delegada que correspongui" de l'apartat 2 de l'article 6.
 - d) L'apartat 2 de l'article 7.
 - e) L'incís "delegada corresponent" de l'article 8.
 - f) Els apartats 1 (excepte l'incís del paràgraf segon) i 2 (excepte el paràgraf primer) de l'article 9.
 - g) L'article 10.
 - h) L'article 11.
- B) Així mateix també declara inconstitucionals i, per tant, nuls de ple dret, els preceptes següents de l'Acord del Ple del Congrés dels Diputats de 29 d'octubre de 2020, pel qual es va acordar autoritzar la pròrroga de l'estat d'alarma declarat per l'RD 926/2020, de 25 d'octubre:
- a) L'apartat 2.
 - b) L'apartat 4, en quant va donar una nova redacció als articles 9 (excepte el relatiu a l'incís primer de l'apartat 2), 10 i 14 de l'RD 926/2020. Pel que fa als dos primers paràgrafs d'aquest últim precepte, la declaració d'inconstitucionalitat afecta únicament als incisos "cada dos mesos" (paràgraf primer) i "amb periodicitat mensual" (paràgraf segon).
 - c) L'apartat 5.
- C) De l'RD 956/2020, de 3 novembre:
- a) L'incís primer de l'article 2: "La pròrroga establerta en aquest reial decret s'estendrà des de les 00:00 hores del dia 9 de novembre de 2020 fins a les 00:00 del dia 9 de maig de 2021".
 - b) La disposició transitòria única.
 - c) Els apartats 1 i 2 de la disposició final primera, en quant que van donar una nova redacció als articles 9 i 10 de l'RD 926/2020. S'exceptua l'incís primer del paràgraf 2 de l'article 9.
 - d) L'apartat 3 de la disposició final primera, en quant que va donar una nova redacció a l'article 14. Pel que fa als dos primers paràgrafs d'aquest article

14, la declaració d'inconstitucionalitat afecta únicament als incisos “cada dos mesos” (paràgraf primer) i “amb periodicitat mensual” (paràgraf segon).

D) Es desestimen la resta de recursos d'inconstitucionalitat.

La sentència estableix que el que mereix censura constitucional no és la duració de la pròrroga per un termini de 6 mesos per si mateixa, sinó el caràcter no raonable ni justificat de l'Acord del Ple del Congrés dels Diputats pel qual es va acordar dita pròrroga. Per tant, la determinació temporal d'aquella pròrroga de 6 mesos es va realitzar d'una manera inconsistent amb el sentit constitucional que és propi dels actes d'autorització i sense cap coherència, fins i tot amb les raons que el Govern va fer valdre per instar la pròrroga finalment concedida.

A més, dita pròrroga va ser autoritzada quan la mesura limitativa dels drets inclosos en la sol·licitud no s'aplicarien de manera immediata pel Govern, ja que es condicionava la seva posada en marxa al fet que els presidents o presidentes de les comunitats autònomes així ho decideixin, per la qual cosa la pròrroga es va atorgar sense saber quines mesures s'aplicarien per combatre la pandèmia.

Pel que fa a la designació de les autoritats competents delegades, la sentència considera, entre altres motius, que aquesta decisió contravé el que disposa la Llei orgànica 3/1981 a la qual es reserva l'article 116.1 de la CE els estats d'alarma, excepció i setge i les competències i les limitacions corresponents.

Així mateix, l'esmentada sentència assenyala que el Govern va acordar amb caràcter permanent la delegació sense cap reserva de la supervisió efectiva o de l'eventual avocació al Govern, d'allò que les autoritats delegades poguessin adoptar en els seus respectius àmbits territorials.

La sentència compta amb els vots particulars del president Juan José González, dels magistrats Cándido Conde-Pumpido i Juan Antonio Xiol i de la magistrada Lluïsa Balaguer.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CIVIL

4. [Sentència](#) de 14 d'octubre de 2021, del Tribunal Suprem, per la qual es condemna una entitat mercantil a indemnitzar a una persona amb la quantitat de 8.000 euros per haver estat inclosa en una llista de morosos.

En repetides ocasions, el Tribunal Suprem ha considerat que la inclusió d'una persona en la "llista de morosos" constitueix una vulneració del dret a l'honor.

El problema és que normalment el client no sol donar consentiment perquè les seves dades passin a formar part d'aquests fitxers.

A més, en altres casos, existeixen discrepàncies sobre la quantia del deute i fins i tot sobre la realitat d'aquest. Amb la qual cosa, incloure'l en una "llista de morosos" suposa una vulneració del seu dret a l'honor i, a més, és indemnitzable ja que aquest fet li ha ocasionat perjudicis, com, per exemple, contractar determinats serveis de telefonia o accedir a nous crèdits...

En el cas d'actes, es va acreditar que el recurrent va patir diversos tipus de perjudicis: d'una banda, no va poder contractar amb les empreses que van accedir al llistat, ja que desconfiaven d'ell, i, d'altra banda, li va produir un dany moral, en quant que es va sentir assenyalat públicament com a "morós".

(comentari recollit en la revista economistjurist.es)

AGÈNCIA ESPANYOLA DE PROTECCIÓ DE DADES

1. Resolució per la qual sanciona un ajuntament per no haver designat un nou delegat/da de protecció de dades, com a conseqüència de la jubilació de l'anterior i li atorga el termini d'un mes per al nomenament d'un nou.

GAIP (COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA)